

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 4

15. Februar 1916

65. Aargang

„Tidender til Trøst og Glæde“.*)

„Fredsbudskalet“ kommer til os i Julen i det Herrens Aar 1915 samtidig med, at vi hører Eftoet af Krigslarmen fra de fjerne østlige Lande og hører Eftoet gjenlyde fra nærmere Steder paa denne vestlige Halvkugle. Ordene fra Englenes Julehilsen, der slutter med: „i Men-nesker Velbehag“, lyder forunderligt sammen med Kanonernes Torden, Sprængningen af Bomber og Skrigene af de Saarede og Døende, Krigshylene fra opirrede Fjender, Graaden og Sufkene fra Enker og faderløse Børn, Forbandelserne, udraabte af „Medkristne“, der staar som Fjender, og Synet af brændende Hjem og ruinerede Byer. Kan der være et værre Helvede end det, den nuværende Krig forårssager paa Jorden, et Helvede foranstaltet af Folk, som foregiver at følge „Fredsfyrsten“. Men ligesom Mørket er størst lige før Morgengryhet, og Stille følger Storm, saaledes ser vi frem i Haab om, at det længe forudsigte Tusindaarsrige snart maa komme med alle de Glæder og ublandede Fredsvessignelser, som det skal bringe os.

Julen er som en aarlig Belsignelse til os i den Række af Belsignelser, vi modtager som Opfyldest af guddommelige Løfter. En Ret-færds-Regjering vil blive indført og udøve Magt paa Jorden, og der skal blive Fred paa den ganske Jord. Lad os deraf alle højtideligholde Julen i den rette Aand. Medens vi sympathiserer med dem, som lider, behøver vi ikke at se bort fra de tilstede værende Belsignelser eller undlade at glæde os ved de gode Gaver indenfor vor Rækkevidde, som et

*) Dette indholdsrike og trostende Julebrev fra Kirkens øverste Præsidentstab til de Hellige i alle Lande er ikke naært os saa betids, at det kunde blive optaget før i dette Nr. af „Stjernen“. Red.

naadigt Forsyn har givet os paa Grund af vor flittige Virksomhed. Zion er i Sandhed velsignet. Landmændenes og Frugttrædyrkernes Arbejde er bleven belønnet med en rig Høst, ikke alene i disse vestlige Egne, men i al Almindelighed over hele Landet. Sukker-Industrien er bleven støttet her paa en saadan Maade, at Sukkerproduktionen staar i forreste Række af Utahs Produktsfrembringelser. Landmanden, som dyrker Sukkerroer, bliver derved gavnet saa vel som Fabrikanten, og de, som indsynder Midler i disse forstjellige Forretninger, modtager passende Renter af deres Penge; helse Samfundet bliver rigere, og der er Fremstmidt allevegne, idet enhver Forretningsgren bliver gavnet derved; saaledes bliver der rigeligt for alle, og Fattigdom bliver dreven tilvægs. Besolningens Helbred er i al Almindelighed god. Utahs Dødsprocent er lille i Sammenligning med Dødelighedsprocenten i andre Stater, medens Statens Fødselsprocent er højere. Der er set nogle Ulykker i det forløbne År, forarsaget ved Oversvømmelser fra Damme og inddæmmede Vandreservoirer, som Bandet brød igennem, men Tabene har kun været smaa, og ved de forenede Bestræbelser af Private og Kirken er de Skadelidte blevne hjulpine, saa at de kan virke paanh og atter gjøre Fremgang. Flygtninge fra de mexikanske Kolonier, der er opgivne paa Grund af Krigene i dette ulykkelige Land, skaber sig nu hjem i Utah og nærliggende Egne og forvinder hurtigt de Ejendomstab, som de har lidt, og Følgerne af de udstaaede Strabads og Videlser. Mange af de Missionærer, som virkede i de Lande, der nu er indviklede i Krig, er uskadte komne tilbage til deres hjem i Bjergene, og flere af dem virker nu i de Forenede Stater, indtil den sædvanlige Tid, hvori Missionærerne er borte fra Hjemmet, er udløben. Alle kommer hjem, frydende sig ved Guds beskyttende Forsyn og ved deres mærkværdige Besvarelse og Beskyttelse mod Bold og Fare.

Missionsarbejdet bliver udført med fornøjet Kraft og med Fremgang i de Forenede Stater og i de Verdensegne, som ikke paa farlig Maade er berørte af Krigsen. I hver af de amerikanske Missioner vindes der Tilsængere i stort Antal, og udmarkede Rapporter modtages fra Australien, Ny Zealand, Venstabsøerne, Samoa, Hawaii og andre Stillehavssører. Og dette kan ogsaa siges om England, Irland, Kanada, Sverige, Danmark, Norge, Holland, Schweiz, Syd-Afrika og Japan. Endogsa i de krigsførende Lande er Folk blevne interesserede i dette Evangelie-Værk, estersom de af det nittende Århundredes Seer fremsatte Profetier vedrørende dette Værk bliver opfyldte.

Det evangeliske Oplysningsarbejde blandt Menneskene er blevne meget fremmet som Følge af Verdensudstillingerne paa Stillehavskysten. Hundred-Tusinder af Turister til og fra Vesten har besøgt Salt Lake City og lært noget sandt angaaende de ilde omtalte „Mormoner“.

Underretnings-Bureauet har ved sine dygtige Assister meddelt disse Turister en Kundskab angaaende Herrens Sidste-Dages Værk, som ved dem bringes til alle Egne i dette Land, ja til „Jordens Ender“. Folk, som staar højt, saa vel som lavere stillede i Samfundet, er blevne forbausede ved, hvad de selv har hørt og set her i Utah, der var frem-

stillet for dem som et Syndens og Uvidenhedens Pesthul; de har her fundet meget at beundre, som de endog ønsker maatte gjøre sig gjældende i deres Hjemmegne. Dette virker som en stærkere Gjendrivelse af de Beskyldninger, der er fremsatte af „Anti-Mormon“ Agitatorerne, Sandhedsfordrejere og Rænkesmede blandt Præster og Foredragsholdere, end hvad vore egne Forsvarere ude i Verden kunde sige eller strive derimod. Nogle af Virkningerne heraf kan ses i rationelle og velfrevne Artikler om „Mormonisme“ og „Mormonerne“ i mange Dagblade og Magasiner.

Folk i Utah har haft Lejlighed til at afslægge Besøg paa Stillehavskysten ved nedsatte Billetpriser paa Banerne, og særlig mange, deriblandt mange af Kirkens Embedsmænd, har benyttet Lejligheden og har glædet sig ved de rige Udstillinger af Verdens-Produkterne ved de store Udstillinger, og samtidig har de gjort et udmarket Indtryk paa andre Rejsende og paa Folk i Kalifornien, som de mødte. Ved Konventerne i San Francisco var mange Delegerede fra Utah tilstede, som blev modtagne med speciel Opmærksomhed.

I blandt disse Sammenkomster kan nævnes Genealogernes, ved hvilken Genealogerne fra Utah deltog paa en meget virksom Maade; fremdeles den religionsfilosofiske Kongres, ved hvilken Dr. James E. Talmage gav en udmarket Fremstilling af Mormonismens filosofiske Grundlag. Talen blev publiceret i sin Højhed; fremdeles Festligholdelsen af Utah-Dagen den 24. Juli til Minde om Pionerernes Ankomst til Utah paa denne Dag i 1847. I Dagens Anledning var høje By- og Statsembedsmænd fra Utah og andre ledende Mænd fra vor Stat tilstede og holdt Taler. Denne store Sammenkomst blev holdt lige foran Utahbygningen paa Udstillings-Grundene, og den almindelige Enthusiasme forhøjedes ved den udmarkede Præsentation og Forbimarsch af Højskole-Kadetterne fra Salt Lake City, og ved den bemærkelsesværdige Tale af vor Præsident, der synlig gjorde et dybt Indtryk paa alle, som hørte den. Ogden Tabernakelfors Rejse til Udstillingerne var en anden stor Begivenhed, forbunden med Utahs Deltagelse i Kaliforniens omfattende Foretagende. De ypperlige Sangnumre, som Koret og Medlemmer enkeltvis gav, akkompagneret af den herligste Musik, vil aldrig blive glemt af de Skarer af paaskjønnende Tilhørere, der lyttede hertil i de forskjellige Byer, som Koret besøgte. Utah og Kalifornien er gjensidig blevne gavnede ved den nærmere Forbindelse mellem Staterne, som disse Sammenkomster af de to Staters Folk har medført.

Bort Tabernakelfor og Orgel i Salt Lake City har spillet en vigtig Rolle med Hensyn til at fjerne Fordomme hos Besøgende fra alle Dele af Verden ogaabne deres Hjerter for Modtagelsen af Sandheden vedrørende vor Tro, vor Mission og Livskaldelse. Saaledes ogsaa med Hensyn til vore offentlige Bygninger, Foretagender og Industrier. Kirkens Universiteter og Akademier, sammen med Statens Undervisnings-Institutioner, er blevne betragtede med Undren og som Beviser paa, at Folket i Utah følger med Tiden og i nogle Henseender staar foran ældre Kommuner paa disse vigtige Omraader.

Hjemmeindustri- og Hjemmekonsts-Bevægelsen, som fornylig er

gjenoptaget, henleder Opmærksomheden paa Utahs Arbejderes Kunst, Stil og Dygtighed, og viser Fordelene ved at gjøre Brug af vor egen Jord og vor egen Industris Frembringelser, i Stedet for at benytte indførte Varer og bortsende Penge, som vi behøver her hjemme. Disse Bestræbelser er ligesom et Echo af tidligere givne Raad af fremragende Kirkeledere, men Henvendelsen lyder som et viist Raad og er betimelig og fordelagtig og burde tages til Følge i hele Staten.

Forbudet mod Salget af berusende Drikke i alle de Distrikter, hvor de Sidste Dages Hellige er i Majoritet og stemmer dertil, har vist sig at være til stor Gavn for Offentligheden og afgiver Beviser paa, at "Mormonerne" staar som et godt og rent Borgersamfund. Og skjønt Salt Lake City ikke har været i nøje Sammenslutning med denne Bevægelse, har dog By-Regulationerne, hævdede gjennem Politiet, medført, at Ordenen er blevet opretholdt og Lasten undertrykket, saa at Byen for Tagttagerne frembyder Synet af en ren, vel bestyret Kommune.

Kirkens Kontorbygning strider frem mod Fuldsørelse, og Husets fine Granitehydre og noble Bygnings-Arrangementer vækker Tilstuernes Beundring. Opsætningen af de mange Ward-Kapeller (Forsamlingshuse), Stavs-, Mødehus, Gymnasier, Foredragshuse, Udvidelser og Forandringer af andre Kirkebygninger, sammen med Opsætningen af et stort Tempel i Alberta, Kanada, betegner Fremskridtet med Hensyn til Zions Opbyggelse og Nødvendigheden af en trofast Tagttagelse af Tiendedøren. Vedligeholdelsen af Templer og Kirkesoler; Udgifterne ved de mange Missionærers Hjemrejse; den Hjælp, der bliver ydet dem, som har lidt Tab ved Oversvømmelser eller ved andre Ødelæggelser; den Hjælp, der bliver ydet de Fattige, og mange andre Udgifter, bevirker et stadigt Forbrug af Kirkens Midler. Det forventes, at Templet, som vi agter at bygge i Laie, Hawaii, vil blive bygget hovedsagelig ved Midler, som bliver tilvejebragte der. Templet vil blive til stor Hjælp for de Hellige paa Øerne, som allerede fryder sig ved Tanken om Belsignelserne, der er i Vente. Ordinance-Arbejdet, som bliver udført i vores fire, særdigbyggede Templer, er af mærkværdigt Omfang og Stækkevidde. Disse Herren helligede Huse er i stadig Brug til Udsætningen af Ordinancer for Levende og Døde, og særlig Templet i Salt Lake City er meget stærkt besøgt; for at imødekommne de mange Hellige, som samles der fra alle Dele af Kirken, er de trofaste Tempelarbejdere villige til at forlænge, ja fordoble deres Tjenestetid.

Jærnbanerne, som løber gjennem denne Stat og forbinder den med omliggende Regioner, er af uberegnelig Værdi for Offentligheden, og paa særlig Vis for de Sidste Dages Hellige. Det vilde blive næsten umuligt at forsende Produkter til fjærne Steder og at befordre Besøgende til Templerne og Forretnings- og Skole-Centrer, hvis vi ikke havde disse nødvendige Samkvensmidler. Den Jænædekommenhed, som Banestyrkeerne i al Amindelighed udviser overfor Publikum, og som ogsaa viser sig deri, at de beredvilligt har anlagt nye Sidebaner, der forbinder Sælementerne med Hovedlinierne, som rækker ud til fjærnliggende Punkter, gjør, at Banerne er af uberegnelig Værdi for Sta-

tens Befolkning; og Banernes Interesser bør passende tages i Betragtning af den lovgivende og udøvende Myndighed i Statsregeringen saa vel som af Offentligheden i Almindelighed.

Udsigterne for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i denne Jul er overordentlig lyse og opmunrende. Den vidunderlige Kirkeorganisation, som ved guddommelig Magt og Autoritet er oprettet, holdes i fuldstændig Orden og i stadig Virksomhed. Det er sjeldent, at nogle af Kirkens Embedsmænd handler trofast og viser sig uverdige til den Tillid, der er stjænket dem, eller er efterladende i Opfyldelsen af deres Pligter. Der er en almindelig hjertelig og velgjørende Redebonhed tilstede hos Kirkens Medlemmer til med villige Hænder ulønnet at udøre det Arbejde, der kræves af dem, en Redebonhed, der ikke kan findes i nogen anden Kirke eller i noget andet Samfund paa Jordene. I det hellige Præstedommes Kvorumer og de kirkelige Biorganisationer eller Hjælpeorganisationer er der en Kappelyst og Standhaftighed tilstede, der fortjener den højeste Ros og de evige Belønninger, der er i Vente for de nidskjære, trofaste Brødre og Søstre, som virker i disse Organisationer. Gjennem hele Kirken gjør en Enigheds og Hengivenheds Aand og Troskraft sig gjældende. Lærernes Besøg hos Medlemmerne hjælper meget til at skabe denne lykkelige Følelse og til at støtte Forlig, hvor der hersker Uenighed i Familier eller mellem Maboer. Dersor er Nedersetningen af Bisopps. og Højsraadsretter kun sjeldent nødvendig; og det er ligeledes kun sjeldent, at Kirkens Medlemmer fører civile Processer. Paa mange Steder sør dette saa godt som aldrig. Paabegyndelsen af Hjemmemøderne har været en Hjælp i denne Retning. Det har vist sig meget formaalstjenligt, at de enkelte Familier samles en Gang om Ugen, eller i det mindste en Gang om Maaneden, til fælles religiøs Opbyggelse og Opmuntring, og denne Fremgangsmaade fortjener i høj Grad at efterfølges.

Udspredelsen af kirkelig Literatur og Udgivelsen af Nyhedsblade og Magasiner, som indeholder saavel kirkelige som almindelige Nyheder og belærende Artikler for Gamle og Unge, bidrager mere og mere til Forkyndelsen af Frelserens Evangelium, han, hvis Fødselsdag vi snart skal højtideligholde. Et Værk af denne Karakter der fortjener Opmærksomhed, er for nylig udgaet fra »Deseret News« Bogtrykkeri, betitlet: „Jesus Kristus“; det er skrevet af Eldste James E. Talmage af de tolv Apostles Kvorum, og det kan passende udbredes i Julen; eftersom Bogen er publiceret med kirkelig Autorisation, fortjener den at blive gjennemlæst af Kirkens Medlemmer og Lærere. Den adskiller sig fra alle andre Bøger vedrørende vor Frelsers Liv, baade med Hensyn til Indhold, Omfang og Nøagtighed og kan betragtets som en Rettesnor angaaende historiske og religiøse Oplysninger.

Den sidste Udgave af „Kirkens Historie“, publiceret fra Historiestriverens Kontor, har naaet det sjette Bind og udgjør en værdifuld Samling for ethvert Bibliotek, saa vel offentligt som privat. Værket bliver solgt til nedsatte Priser fra »Deseret News« Boghandel, saa at

de forskjellige Foreninger og Kirkens Medlemmer kan komme i Besiddelse af det.

„Mormonkirkens Historie“ af Eldste B. H. Roberts, en af de førstehv Proæsidenter over de Halvjerds, der er publiceret i »The Americana«, er nu komplet. Denne Bog vil også udgøre 6 store Bind, indbunden i Bogform, og indeholder historiske Enkelheder og Dataangivelser, som er samlede og fremsatte paa en flaaende og indtryksfuld Maade. Bogen er let forståelig og meget værdifuld som Haandbog.

De kirkelige Fremskridt, som har fundet Sted paa alle Omraader, betragter vi med Tilsfredshed, og de giver os i høj Grad Grund til Glæde i denne Juletid. Trods den „Ummenneskelighed“, som Menneskene udviser oversor hverandre, og som saa frygteligt har tilkendegivet sig i den rædselsfulde Strid, der nu hersker mellem flere Nationer, maa vi dog ikke forglemme alt det meget, som for nærværende giver os Aarsag til Glæde og til at være taknemlige og mellem de strokendgående Krigsskyrer at skué den klare Himmel og den sikre og visse Opsyldelse af Forjættelserne angaaende den varige Fred, der vil blive stjænket Jorden ved Kristus, vor Konges, Tilkommelse.

Striden mellem Nationerne er et af Tegnene paa hans Komme. Jordfjælv, Missvæxt, Pest, Storme, vulkaniske Udbrynd, der forårssager Frygt hos Menneskene, Ødelæggelser fra Lusten og Havet, paa Land og Sø, Opfindelsen af sjævelse, djævelske Maader at slagte Menneskene paa, Røveri og andet frygteligt, alle disse Ting er Tegn paa den tilstundende store Begivenhed, og klare Beviser paa, at „Enden“ er nær forhaanden — i Forbindelse med Opsyldelsen i vore Dage af Kristi Forudsigelse videre, naar han siger: „Og dette Riges Evangelium skal prædikes i den hele Verden til et Bidnesbyrd for alle Folkeslagene; og da skal Enden komme.“ (Mat. 24, 14.)

Det er de Sidste-Dages Helliges Kaldelse, Pligt og Forretning at udføre den Missionsgjerning, der er givet dem af Kristus ved Abenbaring i disse sidste Dage. Der skulde ikke være nogen Formindskelse af Anstrengelser, eller Unddragelse af at bringe Øfre, eller Benten, paa Grund af Banskeligheder, som kommer i vor Bez. Denne Juletid paaminder os om Kristi Besalinger. Samtidig er det, som der tilhvisses os fra Englenes Regioner, at Evangelieværket maa udføres i den Land, som var udtrykt i Ordene: „Gæ mere Gud i det højeste, og Fred paa Jorden, i Mennesker Velbehag!“ Med denne Følelse mest fremtrædende i vore Hjerter sender vi en Julehilsen til vore Brødre og Søstre allevegne, og ønsker alle Mennesker Gud i den vide, vide Verden, med sikkert Haab, Forventning og Forvisning om, at Retten vil triumfere over uretfærdig Magtudøvelse; Sandheden vil overvinde det falske; Lys vil adspredse Mørket, og han, hvis Rettighed det er at regjere, vil komme i Herlighed og Styrke som den mægtige Gud, den evige Frelser og Fredsdyrsten.

Joseph F. Smith,
Anthon H. Lund,
Charles W. Penrose,
Kirkens øverste Præsidentskab.

„Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige“.

Et Bidnesbyrd af Præsident Charles W. Penrose.

En Åabenbaring, som gjennem Profeten Joseph Smith blev give n til Kirken i 1838, siger Frelseren, at hans gjenopprettede Kirkes Navn skulde være: „Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige“. I andre Åabenbaringer er det os meddelt, at Kirken ikke, som i forrige Dage, skulde blive udryddet af Jorden, men at den skulde triumfere over Verden. Der har derfor aldrig været og vil aldrig blive en Reorganisation eller Gjenorganisation af Kirken; thi Kirken vil aldrig blive desorganiseret. Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, som blev organiseret den 6. April 1830, har siden den Tid eksisteret uden Ophør og har overvundet enhver Hindring, der har stillet sig i Vejen for dens Bestaaen; i Dag staar Kirken organiseret efter det fuldkomne Mønster, som Gud aabenbarede, da den i Begyndelsen organiseredes.

Kirken blev organiseret den 6. April 1830; men „Kirketraet“ udviklede sig ikke paa een Dag; det voxede, som alt Guds Værk. Efter haanden som Kirken udviklede sig, blev dens enkeltvisse Organisation fuldstændig; selve Kirken har, som sagt, aldrig været desorganiseret og behøvede ikke paa noget Tidspunkt at blive „reorganiseret“. Det hundrede og syvende Stykke i Bagtens Bog beskriver Præstediommets fulde Orden indtil den Dag, Åabenbaringen blev givet. Læs Stykket, Vældster i Israel! Læs det, Højpræster og Halvfjerd, Præster, Lædere, Diaconer og Medlemmer, og bliv bekjendt med Kirkens Orden! Indholdet af dette Stykke viser, at „tre præsiderende Højpræster, som er valgte af Samfundet, bestemte og ordinerede til dette Embete og op holdte ved Kirkens Tillid, Tro og Bon“, præsiderer over Kirken. De staar som Førsteledere i Kirken. Efter dem kommer de tolv Apostle, der besidder den samme Autoritet, hvis det første Præsidentskab skulde blive desorganiseret eller opløst paa Grund af Præsidentens Død eller af anden Grund. Da Profeten Joseph Smith døde, medførte dette ikke Kirkens Desorganisation. „Det første Præsidentskab“ eksisterede ikke mere, men de tolv Apostles Kvorum indtog Præsidentskabsstillingen og overtog Ledelsen af alle Kirkens Uffører, som anordnet i Åabenbaringen vedrørende dette Spørgsmaal, og saa snart Domstændighederne tillode det, blev tre præsiderende Højpræster af dem og fra deres Midte kaldte til at indtage Stillingen som Kirkens første Præsidentskab, hvorefter andre Mænd i deres Sted ordineredes til Apostelskabet. Og saaledes vil, estersom Forholdene gjør det nødvendigt, alt blive ordnet, uden at selve Kirken bliver gjenorganiseret. Herren har bestemt denne Orden, for at Kirken kan vedblive at eksistere paa Jorden, og det vil ikke blive tilladt, at Kirken, som i tidligere Dage, bliver opløst ved de onde Magters Virksomhed. Herren har bestemt, at Kirken, som er gjenoprettet paa Jorden, ikke skal overvindes.

Tirsdag den 15. Februar 1916.

„Stjernen“ og andre af Kirkens Skrifter.

Bed „Stjernen“ mener vi „Skandinaviens Stjerne“, som nu i over 64 Aar er kommen til Kirkens Medlemmer samt mange Venner, som efter at have læst den er blevne overbeviste om Evangeliets frelsende Plan og derefter har forenet sig med Jesu Kristi sande Kirke. „Stjernen“ er fremdeles Kirkens ledende Organ i den skandinaviske Mission, og den burde fremfor noget andet Blad læses af ethvert af Kirkens Medlemmer. Det maa beklages, at dette vistnok i mange Tilsælde ikke står, hvorfør vi tillader os at henstille til Brødrene, som hører Præstedommet, og som er beskifte til Lærere i Menigheden, samt til Søstrene i de kvindelige Hjælpeforeninger, og alle Ungdomsforeninger i hele Missionen, at de påtager sig at virke for Udbredelsen af „Skandinaviens Stjerne“ saavel blandt Kirkens Medlemmer som blandt dem af vore Venner, der endnu er ubekjendte med Kirkens Lærdomme. Da vi tror, at Abonnenternes Antal derved kan forøges betydeligt, vil det ej alene blive til personlig Lykke og Velsignelse for de enkelte Medlemmer i Menigheden, men det vil samtidig støtte Udgivelsen, der kræver megen Tid og mange Midler. Da det for fort Tid siden kom til vor Kundstab, at der er Steder i Missionen, hvor der saa godt som ingen regelmæssige Abonnenter findes paa „Stjernen“, men at man kun nu og da kjører den, naar den udkommer, fattede vi den Tanke, at Søstende kun lidet værdsætter „Stjernen“ s Indhold og det store Arbejde, der staar i Forbindelse med dens Udgivelse. I denne Tid, da Missionærernes Antal er saa lille i denne Mission, bør „Stjernen“ særligt ejes og læses af alle Kirkens Medlemmer. I Grene og Føralslinger, hvor der ingen Missionærer findes, kan visse Stykker blive opført til stor Fordel for Medlemmerne, da vi stedse søger at lade dens Indhold være et saadant, der kan trøste, oplyse og styrke enhver i Troen paa den frelsende Plan.

Bed at samle de 24 Numre, som udgjør en Alargang, og lade dem inddinde, vil man have en af de mest værdifulde og interessante Bøger, som man kan ønske at læse.

Vi ønsker samtidig at henlede Konferencepræsidenternes og andre ledende Eldsters samt Søskendes Opmærksomhed paa et lille Skrift af samme Størrelse som „Skandinaviens Stjerne“, nemlig „Mormoniens filosofiske Grundlag“, et Foredrag, holdt i San Francisco ved den der aftenholdte religionsfilosofiske Verdenskongres af Dr. James E. Talmage, en af de tolv Apostle i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige; det er nu udkommet og anbefales til Udbredelse iblandt Folket. Skriften, der fortsættet giver en meget tydelig og interessant Fremstilling af „Mormonismen“, hør ethvert af Kirkens Medlemmer selv eje, samt sende

et Exemplar til hvert fraværende Medlem i sin egen Familie og til Slægtninge og Venner, som ved at gjennemlæse og overveje det vil erholde en grundig Forklaring om „Mormonismens“ Grundprincipper. Jesus sagde til Jøderne: „J ransager Skrifterne, fordi J mener i dem at have et evigt Liv, og disse er det, som vidner om mig.“

Som Sidste-Dages Hellige tror vi fuldtud paa Frelserens Ord, og vi vil dersor forstaa, af hvor stor Bigtighed det er for os at „ransage“ Skrifterne, med andre Ord, at studere Evangeliets strevne Ord grundigt. Jeg vil dersor opmuntre Søskende til flittigt at undersøge den hellige Krist, thi den vidner om Oprættelsen i disse Verdens sidste Tider af det store Værk, som Profeten Daniel sagde „skal bestaa evindelig“. Som en paa-lidelig Hjælper og Beviser anbefaler vi dersor „Skandinaviens Stjerne“ og andre af vor Kirkes Skrifter, baade til Kirkens Medlemmer og til alle sandhedssøgende Mennesker.

Hans J. Christiansen.

En Nytaarshilsen

fra Præsident Joseph F. Smith i »Improvement Era«*).

Jeg ønsker alle vores Læsere et glædeligt Nytaar, og at de maa gjøre Fremgang, baade i aandelige og timelige Ting. Og som jeg ønsker dette for Eder, kjære Læsere, ønsker jeg ogsaa de præsiderende Brødre i Præstedømmet alle disse Belsignelser, de unge Mænds Foreninger, Kirkeskolerne, Hjælpeforeninger og Bisforeninger, Missionærerne og de Hellige allevegne.

Det er meget tilfredsstillende at vide, at Herrens Værk gjør Fremgang, ikke alene her hjemme, men ogsaa i de forskjellige Missionsdistrikter. De Hellige her har været rigt velsignede i alle deres Beskræbelser. Jordens har ydet i rig Grad til deres timelige Fornødenheder, og det er godt at vide, at medens de Hellige har modtaget Livets timelige Gaver, har de dog ikke forglemt deres Forpligtelser overfor Herren. De betragter Evangeliets Principper og Fordringer som det mest dyrebare for dem i Verden. Disse Principper leder til sande Opførelser for vores Medmennesker og til at adlyde den Besaling, at vi skal elske den ene som den anden. Zions Ungdom har i deres Studier og Virksomhed gjennem deres Kvorumer og Organisationer holdt højest i deres Tanker Budskabet om Liv og Frelse. Deres Lærere benytter enhver Lejlighed til at indprente den Sandhed paa deres Sind, at timelige Belsignelser og Erhvervelsen af timelige Ting kun skal være Midler til at gøre aandelige Fremstridt; hvis de timelige Ting, vi erhverver os, benyttes paa anden Maade, bliver vi derved Trin for Trin ledt nedad til Død og Ødelæggelse.

*) Improvement Era (betyder „Fremstridets Tidsalder“) er Kirkens ubmaerkede Maanedsskrift, som bliver publiceret for Præstedøms-Kvorumerne, de unge Mænds gjennidige Uddannelses-Foreninger og Kirkeskolerne. Præsident Smith og Eldest Edw. H. Andersen, hvilken sidste i 1890—92 var Præsident over den Skandinaviske Mission, er Redaktører af Maanedsskriftet. Flere af Skriflets ypperlige Artikler har i Narenes Bok været oversatte for „Skandinaviens Stjerne“.

Vore Lærere maa indprente disse almindelige Sandheder paa de unges Sind. Deres Undervisning skulde være lige frem og praktisk. Dette gjælder for vore Skoler, vore Præstedomss-Klasser og alle Vi-Organisationerne, og for Lærerne i vore Kirkesogne. Det er til større Nutte og der er mere Belsignelse forbunden med at bringe unge og ældre til at forstaa nogle faa af de fundamentale Principper af Jesu Kristi, vor Frelsers Evangelium, som er aabenbarede til os gjennem Profeten Joseph Smith, end alle de Forstands-Systemer, eller filosofiske Systemer, der læres i Verden, og som Evangeliets Land ikke er forenet med. Jeg tænker somme Tider, at vi i vor Fremgangsmaade som Lærere elsker for meget at benytte til Enkelheder systematiserede Forskrifter, og Tankeudviklinger, byggede efter Former og Regler, saa at vi forglemmer de store Hovedkilder, hvorfra vi hente Kundskaber, den Helligaand og den Land, som medfølger Evangeliet. Dette skulde naturligvis ikke være saaledes.

Maaden, hvorpaa vi underviser, skulde være lige frem, saaledes f. Ex.:

Vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, lever og besvarer vore Bønner. De aabenbarede sig personlig til Joseph Smith, hvorfør vi veed, at de er som Mennesker i Form og Skikkelse. Ved hjælp af Jesu vor Herres Aabenbaringer til Joseph Smith er Kristi sande Kirke organiseret paa Jordens med et autoriseret Præstedomme til at administrere Kirkens Ordinancer og modtage Aabenbaring fremdeles, for at Kirken kan vedblive at eksistere paa Jordens og bestandig eksistere i Verden. Menneskene bliver der kaldt paa gjennem disse autoriserede Mænd til at øve Tro paa Gud, omvende sig fra deres Synder, saa at de kan blive døbte af dem, som har Autoritet dertil, lade Eldsterne legge deres Hænder paa dem, saa at de kan modtage den Helligaand som et Lys paa deres Sti og en Besleder for dem gjennem Livet. Saaledes bliver de ved at rette sig efter Herrrens Billie som Exempler for Verden paa et helligt Liv, og lader deres „Lys saa stinne for Menneskene, at de maa se deres gode Gjerninger, og cære deres Fader, som er i Himlen“.

Gid de Sidste-Dages Hellige, som holder Autoritet og Fuldmagt fra vor Herre, Jesus Kristus, til at raabe Omvendelse til Nationerne, og til at udføre Evangeliets Ordinancer med Autoritet, maa forstaa, at de bærer et frigjældigt Ansvar; og maa de blive fundne rede til at forkynde Saliggjørelses-Budskabet i Ord og Handling, hjemme og borte fra Hjemmet, til enhver Nation, Slægt, Tongemaal og Folk.

Hedt vi er lykkelige og taknemmelige for, at vort Land er fri fra Krigens Rædsler, beder vi, at Folket i vor Nation med Nationens Embedsmænd, som er Folkets Tjenere, maa blive inspirerede til at lede og varetage Landets Affærer paa en saadan Maade, at vi vedvarende kan have Fred og gjøre Fremgang. Gid den Splid og Strid, der nu sønderriger Nationerne, maa ende med, at Menneskene kommer til en bedre Forstaaelse af det nye Liv, som vil gjøre sig gjældende i Fremtiden, og som vil blive ledet frem af den aandelige Indflydelse, der er

forbunden med Jesu Kristi Evangelium, idet Menneskene adlyder Guds Love og Besalinger. Dette er den eneste Maade, paa hvilken vi kan opnaa Lykke og finde Fred i denne Verden og erholde evigt Liv i den tilkommende.

Gid enhver af os maa leve paa den værdige Maade i det nye Aar, at vi personlig ikke skal komme tilkort, men, naar Kaldet kommer, kan svare: „Herre, her er jeg.“ Joseph F. Smith.

Addrag af et Brev.

Vi har faaet Tilladelse til at gjøre nedenstaende Uddrag af et Brev, som en Herre i Danmark har skrevet til en Familie i Ephraim, Utah. Det vil formentlig have Interesse for „Stjernen“s Læsere, navnlig for dem, som endnu ikke kender de sociale Tilstande i Utah og de høje Livsidealer, som de Sidste-Dages Hellige søger at leve i Harmoni med.

Hjere Hald og Ane Marie!

„Ja, nu er jeg altsaa kommen hjem til Danmark. I skal have saa mange, mange Tak for jeres Elskværdighed imod mig, medens jeg var derobre i Ephraim. Jeg skal ikke glemme jeres Godhed imod mig. Jeg fik ligeledes det allergunstigste Indtryk af Mormonerne, og jeg tører aldrig med at sige min Mening, naar nogen angriber Mormonerne. Om jeg maa blive ved at leve og være rask, da vil jeg, som jeg ogsaa fortalte eder, endnu en Gang gjøre en Tur til Amerika, og jeg vil da ikke forsømme at besøge det sjønne Utah. Naar nogen spørger mig om, hvad jeg fandt bedst og sjønnest, da nævner jeg altid Utah og Salt Lake City som noget af det sjønneste, jeg nogensinde har set. Og det er min oprige Mening. Da jeg rejste gjennem Salt Lake City nu paa Rejsen hjem, vor jeg inde i Tabernaklet at høre det store Orgel, og det Indtryk af Skønhed, og guddommelig Højhed, som jeg derved modtog, vil være indprentet i min Sjæl, til jeg dør. — Det var ganske vidunderlig ophøjede Følelser, der gjennemstrømmede mig under denne sjønne Musik.“

Er Hjernerne behovede?

Dette Spørgsmaal maa i al Almindelighed besvares med et bestemt ja! Vi veed dette som Følge af, at det er aabenbaret til os fra Gud, i Forbindelse med Evangeliets Lærdommie. Nd videnstabelig Vej kan vi ikke saa let bevise, som to og to er fire, at Solen og de selvlysende Fixstjerne er beboede; heller ikke, at Planeterne i vort Solssystem er beboede, og endnu mindre, at Planeterne i andre Solssystemer er det. At de Bøsener, som mulig bo paa Kloder som vor Sol, maa være af en

højere Orden end Mennesket — f. Ex. herliggjorte, opstandne Væsener — turde være indlysende. Men med Hensyn til Planeterne, der er mørke Kloder ligesom vor Jord og modtager deres Lys fra en eller anden Sol, ligger det nær at antage, at de er beboede af Mennesker, der staar paa et lignende Trin som Jordens Besetning; thi for mange af disse Kloders Bedkommende kan det videnstabeligt bevises, at deres Existens- og Naturforhold er meget lig Jordens, og det ligger da nær at antage, at der ogsaa maa være Plante- og Dyreliv paa disse Kloder, og at de er beboede af menneskelige Væsener. Det er vel nærmest gjenem den saakaldte Spektralanalyse, at man er kommen til videnstabelige Resultater med Hensyn til de forskjellige Kloders Stof- og Naturforhold.

Jordens Biplanet, Maanen, hvis Middelafstand fra Jorden kun er 51,500 Mil, betragtes af de fleste Videnskabsmaend, tilshneladende vel-begrundet, som en død Klode uden Atmosfære og Hav. Hvis Teorien holder Stif, at der ingen Luft eller Vand findes paa Maanen, kan der intet Liv i jordisk Betydning existere paa den; men der er næppe nogen Twivl om, at Maanen, der som Jordens Biplanet tro kredser omkring Jorden og følger denne paa sin Bane omkring Solen, ogsaa i Henseende til Menneskelivet har en vis guddommelig Bestemmelse at opfylde, som vi ikke kjender, da intet, saa vidt vides, er aabenbaret til os desangaaende. Maanens Tiltrækningskraft og Indvirkning paa Hav-masserne, der omgiver Jorden, er et Spørgsmaal for sig selv, som det ligger udenfor min Opgave at komme ind paa i nærværende Artikel.

Det vilde røbe en meget indskrænket Tankgang at tro, at vor lille Planet er den eneste Klode, som er beboet, og en saadan Ansuelse vilde nærmest kunne betegnes som slet ingen „Ansuelse“. Det er imidlertid meget sandsynligt, at mange af Kloderne i visse Udviklingsstadier er ubefolkede, ligesom det i Skriften læres, at Herren ingen Mennesker satte paa Jorden førend den „sjette Dag“ af Jordudviklingens Skabelsesaffnit.

Bed at overveje disse forskjellige Ting forekommer det mig at være indlysende, at Stjernerne med logisk Nødvendighed maa være beboede.

Bi Sidste-Dages Hellige tror at kjende endnu mere positivt end Videnskaben, at Universets forskjellige Klodegrupper, som vi under eet Navn kalder „Stjernerne“, er beboede; og vi siger med Bestemthed, at de er det; thi Verdens Frelser, Jesus Kristus, har ved Åabenbaring tilkjendegivet dette for os; men Enkelthederne er endnu ikke aabenbarede til Kirken. Imidlertid, hvad Kristus har aabenbaret til de sidste Tideres store Profet, Joseph Smith, vedrørende det foreliggende Spørgsmaal, burde alle fundsfabshørende Mennesker paa den ganse Jord gjøre sig bekjendt med. Vor Frelsers Udtalelser til Profeten Joseph Smith burde anspore alle Astronomer og Filosoffer til nøjere at overveje enhver videnstabelig Kjendsgjerning, der taler for, at Himmellegemerne, Stjernerne, er beboede, og komme til en dybere Forstaelse af, at det er en absolut Kjendsgjerning, at de er det.

Førend jeg citerer nogle Skrifstueder, som indeholder Frelserens aabenbarede Ord vedrørende det foreliggende Spørgsmaal, vil jeg gjøre

opmærksom paa, at vor himmelske Fader selv og hans Søn, vor Fræsler, bor i det Høje paa en herliggjort Klode. Oldtidsprofeterne antyder dette i deres esterladte Skrifter. Stefanus, som led Martyrdøden i Apostlenes Tid, bevidnede, at han saa Himmelnen aaben og Guds Søn sidde ved Faderens højre Haand. Paa mange Steder i Bibelen bekræftes det, at den almægtige Gud, hans Søn Jesus Kristus, de gode Aander, Englene og de forløste Mennesker bor hos Gud i Herlighedsboliger, hvis vidunderlige Skønhed og Fuldkommenhed Profeterne fattedes Ord til at betegne; men jeg kan ikke i denne Artikel komme ind paa en udsvrigere Omtale deraf, men vil kun henlede Opmærksomheden herpaa, idet jeg fremstætter nogle Punkter til Belysning af det foreliggende Emne.

Profeten Joseph Smith modtog, som nævnt, mange Oplysninger fra Jesus Kristus med Hensyn til de forskellige „Riger“ i Universet, hvilke „Riger“ naturligvis er oprettede paa Kloder, hvis Stofnatur og Herlighed er forskellig. Vi er underrettede om, at der er „celestial“ Kloder, hvis Herlighed er lig Solens paa Firmamentet, og at der er „terrestrial“ Kloder, hvis Herlighed Maanen er et Symbol paa (Jorden tilhører efter Herrens aabenbarede Ord i sin nuværende Formation og Tilstand de „terrestrial“ Kloders Tal). Fremdeles, at der er „telestial“ Kloder af endnu mindre Lysstyrke og Kraft, ligesom Stjernernes Lys er svagere end Maanens.

Toruden de mange Åabenbaringer, som Herrens udvalgte Ejener, Profeten Joseph Smith, modtog fra Jesus Kristus med Hensyn til disse forskellige Kloder og Riger, findes der, som før henvist til, ikke saa Antydninger desangaaende i Bibelen. Vi læser saaledes i Skriften, at „de Retfærdige skal sinne som Solen i Gud Faders Rige“, thi de skal blive delagtige i den Herlighedsfylde, som han var delagtig i hos Faderen, før Jorden var dannet. (Æs Kristi hyperstærke Bøn i Joh. Ev. 17. Kap.)

Apostelen Paulus hentyder indirekte til de tre Hovedgrupper af Kloder eller „Herlighedsriger“, idet han i første Korinthierbrev, 15. Kap. 40—42. Vers, taler om de Dødes Opstandelse og figer:

„Og der er himmelske Legemer og jordiske Legemer; men een er de himmelskes, en anden de jordiskes Herlighed. Een er Solens Glands, og en anden Maanens Glands, og en anden Stjernernes Glands.“

Herren aabenbarede i sin Raade i store Træk til Joseph Smith, hvilke forskellige Riger der var beredte for hans Børn, og hvilke Klasser af Mennesker der vilde komme til at bo i disse Riger; men han har ikke aabenbaret Enkelthederne vedrørende disse Riger til Menneskene paa Jorden. Vi vil ansøre enkelte af de vigtigste Åabenbaringer, som dels oplyser os om, at de forskellige Kloder i Himmelrummet er beboede af personlige Væsener, og dels oplyser os om Principper, der staar i Forbindelse dermed.

Vi citerer fra Bagtens Bog, 88. Kapitel:

„Thi ester at den (Jorden) har opfyldt Maalset for sin Skabelse, skal den vorde kronet med Herlighed“ o. s. v. (19. B.)

„Og de, der ikke er helligjorte ved den Lov, som jeg har givet Eder, nemlig Kristi Lov, skulle arve et andet Rige, nemlig et terrestri- alt eller et telestialt Rige.“ (21. V.)

„Og der er mange Riger; thi der er intet Rum, i hvilket der ikke er noget Rige.“ (37. V.)

„Derfor vil jeg ligne alle disse Riger og deres Indvaanere ved denne Lignelse“ o. s. v. (61. V.)

„Thi vi saa ham hos Guds højre Haand, og vi hørte Nøsten vidne, at han er Faderens Enbaarne, at ved ham og formedelst ham og af ham ere Verdenere blevne til og skabte, og deres Ind- vaanere ere avlede som Sønner og Døtre af Gud.“ (23. og 24. V.)

I „Abrahams Bog“, der er en historisk Beretning af Abraham selv (Bogen er en af Bøgerne i „Den kostelige Perle“), findes ogsaa nogle Skriftsteder, som kaster Lys over Spørgsmaalet, om Stjernerne er beboede. Skjønt „Abrahams Bog“ kun udgjør fem almindelige Kapitler, giver den dog mange forskellige værdifulde historiske og evangelske Oplysninger.

I Henhold til Herrens aabenbarede Ord skal vor Ford atter modtage sin paradiiske Herlighed, naar Guds Søn kommer til Jordens igjen for at oprette sin tusindaarige Fredsregjering (o salige Stund!); og sluttelig skal Jordene, der opfylder en celestial Lydheds-Lov, blive herliggjort og straale med celestials Lys.

Vor Frelser har forjættet sine Hellige, at de skal arve Jordens. Han sagde: „Salige ere de Sagtmadige; thi de skulle arve Jordens.“ Paa en kommende Dag vil han sige til sine trofaste og lydige Efterfølgere: „Kommer hid til mig, I min Faders Besignede; arver det Rige, som Eder er beredt, før Verdens Grundvold blev lagt!“ Hvor himmelfst lykkelig vil vi ikke føle os paa denne kommende Dag, hvis vi da er iblandt dem, som hører disse livsalige Ord.

Med Hensyn til alle slige Spørgsmaal som det foreliggende vil det mere og mere komme til at gaa op for Menneskene, at de ikke kan be- svares, undtagen sand Religion og sand Bidenskab gaar Haand i Haand, men da kan vi ogsaa opnaa de skjønneste Resultater. Herren vil ganske naturlig ikke aabenbare Ting for os, som vi selv kan finde ud af ad videnstabelig Vej; thi han ønsker, at vi skal komme i Besiddelse af Kundskaber ved Hjerneanstrengelse; da først vil vi værdsætte samme. Men Herren har lovet, at han vil aabenbare Guds Riges Dybheder for sine lydige og kjære Børn paa Jordens; og de Hellige vil tilsidst komme til Kundskab om ethvert videnstabeligt og religiøst Princip, hvis Anvendelse kan ophøje dem over Skabningen og gjøre dem mere og mere lig deres himmelske Fader. Og alle vi, som har sluttet Pagt med Gud og har vor Fortrostning til ham, vil efterhaanden komme i Be- siddelse af stor Kundskab angaaende de Ting, som endnu ikke er aaben- barede for os, og vi vil skride fremad mod Fuldkommenhedens Maal, som vor Frelser har sat os: at blive vise til Salighed og blive „fuld- komme, lig Gud, vor himmelske Fader er fuldkommen“.

' Hvorvel Spørgsmålet med Hensyn til Stjernerne er et Spørgsmål, som vi ikke kan sige meget om og nærmest kun kan besvare i al Almindelighed, haaber jeg dog, at disse Linier vil være tilstrækkelig oplysende til at gjøre nogen Gavn.

Niels F. Green.

Daaben er et symbolisk Tegn, anordnet af Gud.

Gud har anordnet visse Ting, som ikke kan forandres, f. Ex.: han satte Solen, Maanen og Stjernerne i Himmelrummet, gav dem visse Løve og anordnede visse Grænder for deres Kraftudsoldelse og Kreds-løb, som de ikke kan overstride, undtagen han anordner det. De bevæger sig alle i fuldkommen Harmoni i deres Sfære og Stillinger og er som Lys, Undere og symboliske Tegn for os. Gud har sat mange Ting i Himmelten som et Tegn for os, og mange Ting paa Jordens, f. Ex.: Skovens Eg, Træernes Frugter, Markens Planter, som Alt vidner om, at der har været plantet Sæd, hvor disse Planterigets Vækster fremkommer; thi det er en Bestemmelse og Anordning af Herren, at paa ethvert Træ, enhver Plante og enhver Urt, som bærer Sæd, skal Frugten være efter sit Slags og kan ikke komme frem efter en anden Lov eller et andet Princip. Paa samme Maade siger jeg, at Daaben er et Tegn, der er anordnet af Gud, et Tegn, som den, der tror paa Kristus, maa tage paa sig selv for at indgaa i Guds Rige; „thi uden Nogen bliver født paany af Vand og Aland, kan han ikke indgaa i Guds Rige“, som Frelseren sagde. Daaben er et Tegn, som Gud ved Besaling har anordnet maa antages og modtages af Menneskene, for at de kan indgaa i hans Rige. De, som søger at indgaa i Rigtet paa nogen anden Maade end nøjagtig den Maade, Kristus har foreskrevet, vil føge omfonst; thi Gud vil ikke modtage saadanne; ikke heller vil Englene godkjende deres Handlinger, thi saadanne har ikke adlydt Ordinancerne eller antaget de Tegn, som Gud anordnede til Menneskernes Frelse og for at forberede dem til og give dem Rettighed til celestial Herlighed; og Gud har anordnet, at Alle, som ikke vil adlyde hans Røst, skal rømmes af Helvedes Fordommelse. Hvad er Helvedes Fordommelse? Alt gaa bort med dem, som ikke har adlydt hans Besalinger.

Daaben er et Tegn til Gud, til Engle og til Himlen, at vi gjør Guds Billie; og der er ikke nogen anden Maade under Himmelten, som Herren har tilladt, at Menneskene kan komme til ham paa for at blive frelst og indgaa i Guds Rige, end ved Tro paa Kristus, Omvendelse og Daab til Syndernes Forladelse — en hvilken som helst anden Fremgangsmaade er omfonst —, og naar vi kommer frem for Gud paa denne Maade, da har vi Løfte om at modtage den Helligaands Gave.

Profeten Joseph Smith.

Dødsfald.

Ældste Wilhelm F. Jensen døde den 1. December 1915 efter lang Tids haarde Videlser i sit Hjem i Newton, Utah.

Br. Jensen blev født i København den 19. November 1852, hvor han, da hans Forældre var Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, som ganske ung blev indlemmet i Kirken.

Hørend Broder Jensen emigrerede til Utah, virkede han en Tid som Missionær i Nordvestsjællands Gren samt paa Lolland og Falster. I Koldernæs paa Lolland blev han tillsigemed tre andre Brødre en Søndag Eftermiddag den 23. Februar 1873 oversaldet af en Bøbelhob, som mishandlede dem paa en meget barbarisk Maade.

Br. F. emigrerede til Utah i Aaret 1874 og bosatte sig en Tid efter i Newton, hvor han indgik Ægteskab med Emilie Petersen, som nu tillsigemed sine Børn sørger over det midlertidige Tab af en elsket Mand og Fader.

Af sine Medborgere var han i Tidens Løb anbetroet flere kirkelige og kommunale Tildidshverv.

— Leif Gartman døde den 28. December paa De Sidste-Dages Helliges Hospital i Salt Lake City efter nogle saa Dages Sygeleje eftersat have undergaet en Operation for Blindtarmsbetændelse. Han var født 7. Juni 1898 i Christiania, Norge, og kom til Zion i Maj Maaned 1912.

Alle, som var bekjendte med Leif, elskede ham. Han var tro og ørlig i alt og var i Besiddelse af et stort Bidnesbyrd om Herrens Evangelium.

— Bisshop August Valentine døde den 11. Januar i Salt Lake City af Lungebetændelse. Han blev født paa Bornholm, Danmark, den 27. August 1837 og var en af de første, som annammede Evangeliet i Danmark. Han kom til Utah i 1853 i John Forsgrens Selskab og nedsatte sig i Brigham City, som han hjalp til at grundlægge og opbygge. For lidt over et Aar siden flyttede han til Salt Lake City med sin Familie for at udføre Tempelarbejde.

I 1883—85 udvorte han en Mission til Danmark og blev derefter Bisshop i Brigham Citys 2. Ward, hvilken Stilling han indtog i over 12 Aar. Han var to Gange gift og havde 16 Børn, hvoraf 11 overlever ham. Begravelsen fandt Sted fra 2. Wards Forsamlingshus i Brigham City den 14. Januar under meget stor Deltagelse.

Indhold:

„Tidender til Trost og Glæde“ ...	49	En Nytaarshilsen.....	57
„Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige“	55	Uddrag af et Brev.....	59
Redaktionelt:		Er Stjernerne beboede?	59
„Stjernen“ og andre af Kirkens Skrifter	56	Daaben er et symbolisk Tegn, an-	
		ordnet af Gud	63
		Dødsfald	64